

ΤΙΤΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

Ὁ δρόμος καὶ πάλι

ΤΟ ΦΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Τὸ φῶς τῆς μέρας, ὅσο κι ἂν κάποτε τυφλώνει
ὅλο καὶ κάτι καινούργιο ἀποκαλύπτει
ἐνῶ τῆς νύχτας τὸ σκοτάδι, παρὰ τὶς ἡδονές του
σκεπάζει, προσωρινὰ εὐτυχῶς, τὰ πάντα.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἐγκάρδιες συναντήσεις μὲ γνωστοὺς ἀνθρώπους
μὲ συμπεριφορὲς πάντα τὶς ἴδιες
ὅμως τὸ πρόσωπο βαθιὰ ἀλλαγμένο.

Ἀπρόβλεπτες συναντήσεις μὲ ἄλλους γνωστοὺς
μὲ ἀλλαγμένες τὶς συμπεριφορὲς
ἀλλὰ τὸ πρόσωπο τεχνητὰ ἀμετάλλαχτο.

ΤΑΞΙΔΙΑ ΟΝΕΙΡΩΝ

Ταξίδια ονείρων ἀλλιώτικα κάθε φορά
ἀπὸ τὸ ἴδιο λιμάνι πάντα ξεκινᾶνε
ὅσο νὰ φτάσουν σὲ ἄλλο, ἄγνωστο καὶ ξένο.
Μὰ ὅποιον ὑπέργειο δρόμο πάρουν ἀπὸ κεῖ
ὅποια σήραγγα μὲ κινούμενα τοιχώματα κι ἂν περάσουν
ὅποια ἀχαρτογράφητη λεωφόρο ἀκολουθήσουν
στὴν κεντρικὴ πλατεία τῆς δικῆς μας πόλης καταλήγουν.

ΚΕΛΑΗΔΙΣΜΑΤΑ ΠΟΥΛΙΩΝ

Πολλοὶ μιᾶνε ἀκόμα γιὰ κελαηδίσματα πουλιῶν
ὅμως ἐγὼ σπάνια πιά τ' ἀκούω στὸ μπαλκόνι
κι ἂν κάποτε ἓνα μικρὸ κοτσύφι ἀκουστεῖ
δὲν εἶναι γιὰ μένα πού ὠραῖα κελαηδεῖ
ἀλλὰ γιὰ κάποιο ἄλλο μακρινὸ
μήπως καὶ ῥθεῖ νὰ ζευγαρώσουν
ὅσο κρατάει βέβαια τὸ κάθε λογιῆς ζευγάρωμα.

ΟΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ἄπ' ὅλους τοὺς ὀρισμοὺς τῆς εὐτυχίας
ἀρχικὰ τῆς ἀτομικῆς, ἔπειτα κυρίως τῆς συλλογικῆς
δοκίμασα διαδοχικὰ δυὸ τρεῖς
ποὺ μοῦ εἶχαν φανεῖ πιὸ δίκαιοι, πιὸ σωστοὶ
μὰ δὲν κατάφερα τίποτα τὸ σπουδαῖο
ἄλλοτε μοῦ ἔφταιγε ἡ δογματικὴ τους ἀκαμψία
ἄλλοτε ἔβρισκα νὰ φταίω ἐγὼ ὁ ἴδιος.
Ἄνασκοπώντας συμβάντα δικά μου καὶ τῶν ἄλλων
στὸ τέλος ἔφτιαξα τὸν προσωπικό μου ὀρισμὸ
ποὺ δὲν παρουσιάζει καμιὰ πρωτοτυπία
μονάχα μιὰ μικρὴ ἀλλαγὴ
στὴν ἱεράρχηση τῶν «πρέπει»
ὥστόσο δὲν τὸν λέω ἀνέμελα ἐδῶ κι ἐκεῖ
ὄχι ἐπειδὴ τὰ θέλω ὅλα δικά μου
ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν παρασύρω κάποιον
πάει νὰ τὸν ἐφαρμόσει, πέσει στὸ κενὸ
καὶ ὕστερα τὰ βάλει ἀποκλειστικὰ μαζί μου.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ

“Ό,τι κι ἂν λέμε, ὅ,τι κι ἂν κάνουμε
ὅ,τι κι ἂν σιωπηλὰ ἢ φωναχτὰ ἀναψηλαφοῦμε
κάποιοι ἄλλοι, μικρὰ παιδιὰ ἀκόμα
θὰ ζήσουν τὰ ἴδια χιλιοειπωμένα βάσανα
τὶς ἴδιες ἀπρόσμενες χαρές, θὰ προσπαθήσουν
ν’ ἀνοίξουν καινούργιους δρόμους, ξεκινώντας ὅμως
ἀπὸ ἕναν ποῦ δὲν διαφέρει καὶ πολὺ ἀπ’ τὸν δικό μας
κάποτε ἀλλάζοντας, κάποτε ταλαιπωρώνοντας
κάποτε ὁμορφαίνοντας τὴ ζωὴ
ζωὴ μὲ χίλια πρόσωπα, ζωὴ μοναδική
ζωὴ δική μας καὶ τῶν ἄλλων.

Ἀθήνα, 21 Μαΐου 2020